

Nota de premsa

Les Arts

Leo Nucci debuta a les Arts amb 'Rigoletto', de Verdi, sota la direcció de Roberto Abbado

- El llegendari baríton alterna el rol protagonista amb Vladímir Stoyanov. Celso Albello i Maria Grazia Schiavo completen la terna protagonista
- Emili Sagi firma aquesta coproducció de l'ABAO i el Teatre São Carlos de Lisboa que es representarà els dies 11, 14, 17, 19 i 22 de maig

València (09.05.19). El llegendari baríton Leo Nucci debuta al Palau de les Arts amb 'Rigoletto', de Giuseppe Verdi, amb direcció musical de Roberto Abbado, aquest dissabte, 11 de maig, a la Sala Principal.

El director artístic de les Arts, Jesús Iglesias Noriega, ha presentat hui aquest títol en conferència de premsa, acompanyat pel mateix Leo Nucci junt amb Roberto Abbado i Emili Sagi, responsable de la posada en escena.

'Rigoletto', segons ha assenyalat Iglesias Noriega, és una de les obres més apreciades del compositor de Busseto, només superada en nombre de representacions per 'La Traviata', i Leo Nucci, el seu intèrpret de referència des del debut en el paper en 1973.

El baríton bolonyés atresora més de 500 representacions en la seua carrera als principals teatres del món, una xifra que, com apunta l'artista nascut a Castiglione dei Pepoli, "suma junt amb assajos i proves més de 2.000 ocasions en la pell del turmentat bufó. I, a pesar d'això, cada nit, la seua representació és diferent, perquè la transformació del personatge és la mateixa evolució de l'home".

Als 77 anys, Nucci ha fonamentat una de les carreres més longeves del panorama líric mundial. Estretament vinculat a la Scala de Milà, el baríton és un cas únic de presència durant més de tres dècades al temple milanés, on, fins ara, ha intervingut en més de 200 funcions en més de vint títols, amb compromisos també en la present temporada.

A València, el cantant es retroba amb Roberto Abbado, director musical de ‘Rigoletto’, amb qui l’intèrpret ha treballat en nombroses ocasions.

Segons explica Abbado, la seua relació es remunta a més de 40 anys, quan el director estudiava al conservatori de Milà, però la seua primera col·laboració va ser a Barcelona en 1982 amb una altra partitura de Verdi, ‘Don Carlo’.

“Es tracta del nostre segon ‘Rigoletto’ junts, i el tercer en la meua carrera després de dirigir-lo al Teatre Reial de Madrid i al Metropolitan de Nova York”, apunta el mestre milanés.

“‘Rigoletto’ és una òpera popular”, explica Abbado, no només perquè integra amb ‘Il trovatore’ i ‘La Traviata’ la coneguda com a trilogia popular de Verdi, sinó per l’excel·lent resposta que “ha rebut del públic de València davant d’aquesta història”.

“En primer lloc, l’òpera compta amb un llibret i una música perfectes. Estem davant d’un dels millors exponents de la col·laboració de Giuseppe Verdi amb el llibretista Francesco Maria Piave. Cada paraula i cada nota són necessàries, la forma en què es representen les relacions personals, l’ús de la ‘mezzavoce’ i els duets per a plasmar-les, junt amb la bellesa de la música complementen una trama que podria succeir hui en dia”.

Emilio Sagi signa la posada en escena de ‘Rigoletto’, que és una coproducció de l’Associació Bilbaïna d’Amics de l’Òpera (ABAO) i el Teatre São Carlos de Lisboa, amb escenografia de Ricardo Sánchez-Cuerda, vestuari de Miguel Crespi, il·luminació d’Eduardo Bravo i coreografia de Nuria Castejón.

El ‘regista’ d’Oviedo és, sempre segons Jesús Iglesias, un valor segur en el panorama operístic, a més d’una de les figures imprescindibles en la història de les Arts, on ha dirigit títols com ‘La bruja’, ‘El rey que rabió’, ‘El dúo de ‘La Africana’, ‘Katiuska’, ‘Luisa Fernanda’, ‘Lucrezia Borgia’, ‘Tancredi’ o ‘Il mondo della luna’.

La seua proposta escènica, explica Sagi, transcorre en una atmosfera ombriu, per a destacar la teatralitat de l’obra i la soledat en què viuen els personatges, “incomunicats i obsessionats”, descriu.

L’escenografia inclou una rampa que es transforma en virtut dels diferents quadres i un terra que es va esmicolant per a simbolitzar la corrupció, de manera que en l’últim acte ja només queda un tros de terra davall els peus dels cantants.

Primeres veus

A més de Leo Nucci, la producció de ‘Rigoletto’ reuneix un repartiment de veus destacades en el repertori verdità que han rebut anteriorment l’aplaudiment del públic valencià a les Arts.

Vladímir Stoyanov cantarà el paper de Rigoletto en les tres últimes funcions. El baríton búlgar torna al teatre d’òpera valencià on va cantar en 2010 en ‘Lucia di Lammermoor’. Amb actuacions en les grans capitals del circuit operístic (París, Viena, Londres, Milà i Nova York), ha col·laborat amb les batutes de més prestigi en l’actualitat: Myung-Whun Chung, Riccardo Muti, Zubin Mehta, Seiji Ozawa i Antonio Pappano.

Celso Albello interpreta el Duca di Mantova, el paper que en més ocasions ha cantat en la seua carrera. El tenor canari, una de les veus nacionals de més projecció, gaudeix d’especial ascendència en l’obra de Verdi, Bellini i Donizetti. A més, ha treballat amb directors com Antonio Pappano, Zubin Mehta, Daniel Harding, Alberto Zedda i Nello Santi, entre d’altres. A les Arts va debutar junt amb Plácido Domingo en ‘Luisa Fernanda’ i va clausurar la passada temporada amb ‘La damnation de Faust’ amb Roberto Abbado.

La soprano Maria Grazia Schiavo (Gilda) torna a les Arts 13 anys després convertida en una de les veus emergents en els repertoris belcantista i romàntic. Des del seu debut a València amb ‘Don Giovanni’ amb Lorin Maazel, la diva napolitana és una presència habitual en els principals teatres europeus.

Tanquen el quintet protagonista el baix italià Marco Spotti (Sparafucile) i la ‘mezzosoprano’ georgiana Nino Surguladze. L’elenc es completa, a més, amb les veus de Gabriele Sagona (Monterone) i dels cantants del Centre Plácido Domingo: Marta Di Stefano, Alberto Bonifazio, Mark Serdiuk, Arturo Espinosa, Olga Syniakova, Pau Armengol i Juliette Chauvet.

‘Rigoletto’, a més de l’estrena aquest dissabte 11 de maig, es representarà a les Arts els dies 14, 17, 19 i 22.